

תה"ג 757/06/21 - מדינת ישראל נגד שי בן יוסף כהן (עצור/אסיר בפיקוח)

בית המשפט המחוזי בירושלים

תה"ג 757-06-21 מדינת ישראל נ' כהן(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני:

בפני עותרת	כבוד השופטת שירלי רנר
נגד משיב	
מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד דוד לנדאו מהמחלקה הבינלאומית בפרקליטות המדינה	
שי בן יוסף כהן (עצור/אסיר בפיקוח) באמצעות ב"כ עו"ד ניק קאופמן	

החלטה

1. בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המשיב. כנגד המשיב הוגשה עתירה להורות על הסגרתו לארצות הברית בגין עבירות של קשירת קשר להונות ולבצע עבירות נגד ארצות הברית, הבאת זרים לארה"ב לצורך רווח כלכלי, עידוד וגרימת הגעתם של עובדים זרים לארה"ב להיכנס אליה ולגור בה באופן בלתי חוקי לצורך רווח כלכלי, מתן מחסה לשהים בלתי חוקיים וקשירת קשר להלבנת הון. על פי העתירה בתקופה שבין פברואר 2011 לדצמבר 2013 ניהל המשיב מספר דוכנים לממכר מוצרי קוסמטיקה בקניונים שונים במדינות מרילנד ווירג'יניה. דוכנים אלו פעלו במסגרת מספר חברות שהיו בבעלות ו/או בניהול המשיב ושותפיו. באמצעות חברות אלו, שכר המשיב את שרותיהן של חברות כוח אדם בישראל לצורך איתור מועמדים לעבודה בדוכנים שאותם ניהל. המשיב ושותפיו סייעו למועמדים בקבלת ויזת תייר לארה"ב שאינה מאפשרת למקבל הוויזה לעבוד בארה"ב, תוך הצגת מצג שוא כלפי רשויות ארה"ב אודות מטרת הנסיעה לארה"ב. מרבית העובדים שהועסקו בדוכנים היו אזרחים ישראלים שהובאו לארה"ב באופן בלתי חוקי על ידי המשיב ושותפיו. העובדים הללו שוכנו בארה"ב על ידי המשיב ושותפיו בדירות שנשכרו לשם כך, ומשם גם הוסעו לדוכנים בכלי רכב שנשכרו על ידי החברות. העובדים הבלתי חוקיים קיבלו את משכורתם באמצעות כרטיסי אשראי נטענים. בהיעדר דיווח לרשויות על העסקתם יכלו המשיב ושותפיו להימנע מתשלום שכר מינימום לעובדים ותשלום מס העסקה בהתאם לחוקי ארה"ב. בכך הגדילו המשיב ושותפיו את רווחיהם. על פי בקשת ההסגרה רווחי החברות מהמכירות בדוכנים בתקופה שבין נובמבר 2011 - דצמבר 2013 עמדו על כ-3.96 מיליון דולר.
2. ביום 1.7.21 הורה בית משפט (כב' השופט א. רובין) במסגרת הליכי המעצר על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני.
- ביום 25.10.21 הוכרז המשיב בר הסגרה לארצות הברית למעט בעבירה של מתן מחסה לשהים בלתי חוקיים ונקבע כי יוחזק במעצר בפיקוח אלקטרוני עד להסגרתו בפועל.
3. ביום 27.10.21 הוגשה הבקשה הנוכחית ובה מבקש המשיב כי יבוטל האיזוק האלקטרוני או לחילופין להורות על פתיחת חלון בפיקוח האלקטרוני בימים א-ה בין השעות 07.00-19.00 ובימים ו' משעה 07.00-16.00. זאת, על מנת שישע מביתו בקרית ביאליק לשתי חנויותיו בתל-אביב שם הוא מנהל את עסקיו, כאשר ישהה כל העת בפיקוח אחד ממפקחיו שאושרו במסגרת ההחלטה על מעצרו באיזוק אלקטרוני.
- על פי הבקשה, עקב מעצרו, ועוד לפני, צבר המשיב חובות רבים וחוסר יכולתו לפרעם גורם למצוקה קשה במשפחתו ולמשבר עם אשתו. ההקלה המבוקשת נועדה לאפשר למשיב לפתור את בעיותיו הכספיות בטווח הקצר ולדאוג למשפחתו בטווח הארוך אם יוסגר לארה"ב. נטען כי הזכות לחופש העיסוק ולחיי המשפחה הן זכויות יסוד, הפגיעה בהן צריכה להיות מידתית והתנאים המוצעים, בפרט כאשר החשש להימלטות הוא אפשרות דמיונית גרידא, מאזנים בין האינטרסים המנוגדים במקרה זה. בנוסף, יש להתחשב כי נקבע בפסק הדין כי המשיב לא יוסגר בגין העבירה של "מתן מחסה לשהים בלתי חוקיים", ויש בכך משום הקלה מסוימת בכתב האישום ואף לגרוע מהצגת המשיב כאדם "מתוחכם".
4. בתגובת העותרת נטען כי הבקשה אינה עומדת בתנאים לעיון חוזר הקבועים בסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. לגופו נטען כי הקלה בשלב זה משהוכרז המשיב בר הסגרה, והשתנתה נקודת האיזון והחשש להימלטות מתגבר, אינה ממין העניין. זאת ועוד. מעצר בפיקוח אלקטרוני כדין מעצר ממש, ואינו מתיישב עם בקשה לצאת לעבודה כאמור בבקשה.
5. בדיון הדגיש ב"כ המשיב כי עד היום לא נרשמה הפרה לחובותיו של המשיב, ובאשר לעילות לעיון חוזר ציין את חלופ הזמן, את פסק הדין שקבע כי אין להסגיר את המשיב בגין העבירות של "מתן מחסה", ואת התגברות החובות והמצוקה של המשפחה במהלך החודשים האחרונים.
- ב"כ המבקשת היפנה להחלטתו של כב' השופט רובין אשר ערכה את האיזונים, ציין כי בכל הנוגע לעבירה של "מתן מחסה" הגישה העותרת ערעור, והדגיש כי ככל שיום ההסגרה מתקרב, גובר החשש להימלטות.
6. דין הבקשה להידחות.
- בקשת המשיב כי יתאפשר לו לצאת מדי יום מביתו שבקרית ביאליק לעבודה בתל אביב, אינה מתיישבת עם מעצר באיזוק אלקטרוני וההלכות בעניין זה (ר' בש"פ 966/16 זידאן נ. מדינת ישראל; בש"פ 1697/18 ג'ובראן נ. מדינת ישראל). בקשתו היא איפוא לביטול המעצר באיזוק אלקטרוני.
- ההלכה היא כי "עילת המעצר שעניינה בחשש להימלטות מקבלת 'משקל סגולי' מיוחד, אשר קשור באופיו היחודי של הליך ההסגרה, הטומן בחובו חשש מובנה וטבעי להתחמקות המבוקש מן הדין ובצורך להבטיח את מימוש התחייבויותיה הבינלאומיות של מדינת ישראל.."(ר' בש"פ 587/19 עקנין נ. היועמ"ש, פסקה 16).
- משהוכרז בינתיים המשיב כבר הסגרה, החשש להימלטות מתגבר (ר' בש"פ 1163/11 פרקופץ נ. מדינת ישראל; בש"פ 5745/16 בן משה נ. מדינת ישראל). אין בידי לקבל את הטענה כי נקודת האיזון השתנתה לאחר שנקבע כי המשיב אינו בר הסגרה בעבירה של "מתן מחסה לשהים בלתי חוקיים". "מרכז הכובד" של עתירת ההסגרה אינו מצוי באישום זה כי אם באישומים האחרים, ואין איפוא בקביעה לגביה כדי להשליך על הבקשה בענייננו. אכן המשיב שוהה פרק זמן לא מבוטל במעצר באיזוק אלקטרוני אך לא שוכנעתי כי יש באמור כמו גם בקשיים הכלכליים אליהם נקלעו הוא ומשפחתו כדי להצדיק את ביטול האיזוק בנסיבות בהן נקבע כי המשיב הוא בר הסגרה.
- עוד נכון כי מעצר באיזוק אלקטרוני מלווה בפגיעה בזכויות יסוד אליהן מפנה ב"כ המשיב. עם זאת, בהחלטה מיום 1.7.21 נקבע כי בנסיבות האיזון הראוי הוא בהגבלה האמורה על חירותו של המשיב. אין לאמר כי דווקא עכשיו לאחר הכרזתו של המשיב בר הסגרה השתנתה נקודת האיזון באופן המצדיק מיתון הפגיעה בו.
- לפיכך, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשפ"ב, 22 נובמבר 2021, בהעדר
הצדדים.